

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

3. marts 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/297 af 2. marts 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2016/298 af 29. februar 2016 om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i AVS-EU-Ambassadørudvalget til godkendelse af fravigelser fra finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) 4
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/299 af 2. marts 2016 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af siliciummangan med oprindelse i Indien 8

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/297

af 2. marts 2016

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landområder

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	EG	371,5
	IL	236,2
	MA	89,6
	SN	174,9
	TN	116,3
	TR	106,5
	ZZ	182,5
0707 00 05	JO	194,1
	MA	80,8
	TR	166,7
0709 93 10	ZZ	147,2
	MA	51,3
	TR	164,9
0805 10 20	ZZ	108,1
	EG	47,8
	IL	76,4
	MA	56,2
	TN	50,0
	TR	65,7
0805 50 10	ZZ	59,2
	MA	110,9
	TN	91,8
	TR	97,7
0808 10 80	ZZ	100,1
	CL	93,5
	US	114,3
0808 30 90	ZZ	103,9
	CL	161,2
	CN	90,6
	ZA	91,5
	ZZ	114,4

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/298

af 29. februar 2016

om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i AVS-EU-Ambassadørudvalget til godkendelse af fravigelser fra finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til bilag III til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 6,

under henvisning til AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 5/2004 af 17. december 2004 om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) AVS-EU-Ministerrådet besluttede på sit 39. møde den 19. og 20. juni 2014 i Nairobi, Kenya, i en fælles erklæring, at gå videre med den ordnede lukning af Centret for Virksomhedsudvikling (»CVU«) og at ændre bilag III til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater (AVS-EU-partnerskabsaftalen) og med henblik herpå at give AVS-EU-Ambassadørudvalget beføjelse til at gå videre med dette spørgsmål med henblik på at få truffet de nødvendige afgørelser.
- (2) AVS-EU-Ambassadørudvalget erindrede i sin afgørelse nr. 4/2014 ⁽³⁾ om, at lukningen af CVU skal gennemføres under hensyn til CVU-tilsynsmyndighedernes kompetence som fastlagt i bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen og de nærmere ordninger, der er fastsat i AVS-EU-Ministerrådets fælles erklæring.
- (3) I henhold til bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen skal AVS-EU-Ambassadørudvalget overvåge CVU's overordnede strategi og føre tilsyn med bestyrelsens arbejde.
- (4) I henhold til bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen skal CVU's bestyrelse »fastlægge budgetordning og personaleregler samt nærmere regler for driften«.
- (5) I anmodningen fra CVU's bestyrelse til AVS-EU-Ambassadørudvalget i brev af 19. oktober 2015 forklares det, at bestyrelsen i forbindelse med lukningen af CVU ønsker at fravige artikel 27, stk. 1 og 5, i afgørelse nr. 5/2004 truffet af AVS-EF-ambassadørudvalget den 17. december 2004 om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling (»CVU-finansforordningen«), og den anmoder om tilsynsmyndighedernes forhåndsgodkendelse heraf.

⁽¹⁾ Aftale undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3), som ændret ved aftale undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27) og ved aftale undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 70 af 9.3.2006, s. 52.

⁽³⁾ AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 4/2014 af 23. oktober 2014 vedrørende mandatet til bestyrelsen for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 61).

- (6) Ændringen eller fravigelserne af CVU-finansforordningen og CVU-personalevedtægterne⁽¹⁾ kræver alt efter de behov, der måtte opstå under gennemførelsen af proceduren for den ordnede lukning af CVU, en fleksibel procedure.
- (7) Det er nødvendigt at tilpasse kravet om udpegningen af et revisionsfirma for en periode på tre år, jf. CVU-finansforordningens artikel 27, stk. 1, og kravet til dette firma om hvert år at udarbejde en lovpligtig revisionsberetning, jf. CVU-finansforordningens artikel 27, stk. 5, for at sikre en mere effektiv procedure i forbindelse med organisationens nedlukning —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i AVS-EU-Ambassadørudvalget vedrørende godkendelse af fravigelser fra CVU-finansforordningen, baseres på det udkast til AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.
2. Unionens repræsentanter i AVS-EU-Ambassadørudvalget kan tiltræde mindre ændringer til udkastet til afgørelsen uden yderligere afgørelse fra Rådet.

Artikel 2

AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse offentliggøres efter vedtagelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. februar 2016.

På Rådets vegne
H.G.J. KAMP
Formand

⁽¹⁾ AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 9/2005 af 27. juli 2005 om personalevedtægterne for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) (EUT L 348 af 30.12.2005, s. 54).

UDKAST TIL

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE

af ...

om godkendelse af fravigelser fra finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU)

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til bilag III til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 6,

under henvisning til AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 5/2004 af 17. december 2004 om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 6, litra d), i bilag III til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater (AVS-EU-partnerskabsaftalen) skal AVS-EU-Ambassadørudvalget overvåge CVU's overordnede strategi og føre tilsyn med bestyrelsens arbejde.
- (2) I henhold til bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen skal CVU's bestyrelse »fastlægge budgetordning og personaleregler samt nærmere regler for driften«.
- (3) Vedtægterne og forretningsordenen for Centret for Virksomhedsudvikling, der blev vedtaget ved AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 8/2005 ⁽³⁾ (»CVU-vedtægterne«), og AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 5/2004 (»CVU-finansforordningen«) ⁽⁴⁾ fastsætter sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til underretning af og tilsyn fra AVS-EU-Ambassadørudvalgets side.
- (4) AVS-EU-Ministerrådet besluttede på sit 39. møde den 19. og 20. juni 2014 i Nairobi i en fælles erklæring, at gå videre med den ordnede lukning af CVU og at ændre bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen og med henblik herpå at give AVS-EU-Ambassadørudvalget beføjelse til at gå videre med dette spørgsmål med henblik på at få truffet de nødvendige afgørelser.
- (5) AVS-EU-Ambassadørudvalget erindrede i sin afgørelse nr. 4/2014 ⁽⁵⁾ om, at lukningen af CVU skal gennemføres under hensyn til CVU-tilsynsmyndighedernes kompetence som fastlagt i bilag III AVS-EU-partnerskabsaftalen og de nærmere ordninger, der er fastsat i AVS-EU-Ministerrådets fælles erklæring.
- (6) I anmodningen fra CVU's bestyrelse til AVS-EU-Ambassadørudvalget i brev af 19. oktober 2015 forklares det, at CVU-bestyrelsen i forbindelse med lukningen af CVU ønsker at fravige artikel 27, stk. 1 og 5, i CVU's finansforordning, og den anmoder om tilsynsmyndighedernes forhåndsgodkendelse heraf.
- (7) Ændringen eller fravigelserne af CVU-finansforordningen og CVU-personalevedtægterne ⁽⁶⁾ kræver alt efter de behov, der måtte opstå under gennemførelsen af proceduren for den ordnede lukning af CVU, en fleksibel procedure.

⁽¹⁾ Aftale undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3), som ændret ved aftale undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27) og ved aftale undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 70 af 9.3.2006, s. 52.

⁽³⁾ EUT L 66 af 8.3.2006, s. 16.

⁽⁴⁾ AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 5/2004 af 17. december 2004 om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling (EUT L 70 af 9.3.2006, s. 52).

⁽⁵⁾ EUT L 330 af 15.11.2014, s. 61.

⁽⁶⁾ EUT L 348 af 30.12.2005, s. 54.

- (8) Det er nødvendigt at tilpasse kravet om udpegningen af et revisionsfirma for en periode på tre år, jf. CVU-finansforordningens artikel 27, stk. 1, og kravet til dette firma om hvert år at udarbejde en lovpligtig revisionsberetning, jf. CVU-finansforordningens artikel 27, stk. 5, for at sikre en mere effektiv procedure i forbindelse med organisationens nedlukning —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

1. AVS-EU-Ambassadørudvalget afgiver en positiv udtalelse vedrørende fravigelsen af artikel 27, stk. 1 og 5, i CVU-finansforordningen med øjeblikkelig virkning.
2. Uanset artikel 27, stk. 1, i CVU-finansforordningen kan CVU udpege et revisorfirma for en periode på fire år for regnskabsårene 2013-2016. Dette revisorfirma udvælges i overensstemmelse med de udbudsprocedurer, der er fastsat i CVU-finansforordningen.

Uanset artikel 27, stk. 5, i CVU-finansforordningen vil der for de år, for hvilke der endnu ikke er gennemført revision, blive iværksat en samlet revision, og CVU's bestyrelse vil blive forelagt én afsluttende rapport.

Artikel 2

AVS-EU-Ambassadørudvalget giver CVU's bestyrelse beføjelse til at fravige og/eller ændre CVU-finansforordningen og CVU-personalevedtægterne alt efter de behov, der måtte opstå under gennemførelsen af proceduren for den ordnede lukning af CVU. CVU's bestyrelse underretter straks AVS-EU-Ambassadørudvalget om alle sådanne afgørelser om fravigelse og/eller ændring af CVU-forordningerne.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i ...,

På AVS-EU-Ambassadørudvalgets vegne
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/299

af 2. marts 2016

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af siliciummangan med oprindelse i Indien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 20. december 2014 indledte Europa-Kommissionen («Kommissionen») en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af siliciummangan med oprindelse i Indien («det pågældende land») på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ («indledningsmeddelelsen»).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 10. november 2014 af Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages («Euroalliages» eller «klageren») på vegne af tre EU-producenter. Klageren tegnede sig for mere end 25 % af den samlede produktion i Unionen af siliciummangan. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.

1.2. Interesserede parter

- (3) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede derudover udtrykkeligt andre kendte EU-producenter, kendte eksporterende producenter, importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste, var berørt, samt de indiske myndigheder om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (4) Interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.3. Stikprøveudtagning

- (5) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af eksporterende producenter i Indien og af ikke forretningsmæssigt forbundne importører i henhold til grundforordningens artikel 17.

a) Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (6) På grund af det begrænsede antal kendte EU-producenter var det ikke nødvendigt at foretage stikprøver. Alle kendte EU-producenter blev underrettet om indledningen af undersøgelsen og blev opfordret til at give sig til kende og deltage i undersøgelsen.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT C 461 af 20.12.2014, s. 25.

b) Stikprøveudtagning af importører

- (7) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, blev alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive oplysninger som anført i indledningsmeddelelsen.
- (8) Fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører indsendte spørgeskemabesvarelser til Kommissionen, men kun to afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

c) Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Indien

- (9) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, blev alle eksporterende producenter i Indien anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive oplysninger som anført i indledningsmeddelelsen.
- (10) Indledningsvis besvarede 21 eksporterende producenter stikprøveskemaet inden for fristen. De anførte en samlet eksportsalgsmængde, der iflg. Eurostats data udgjorde 48 % af den samlede import fra Indien i undersøgelsesperioden.
- (11) Derefter indsendte endnu 13 virksomheder stikprøveskemaer og udtrykte deres vilje til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen kontaktede disse virksomheder og bad dem om at fremlægge supplerende oplysninger om deres eksport til Unionen. Kun 11 virksomheder gav sig imidlertid til kende og fremlagde de ønskede oplysninger.
- (12) Efter en anbefaling fra høringskonsulenten besluttede Kommissionen også at betragte disse virksomheder som samarbejdsvillige eksporterende producenter som led i undersøgelsen, og virksomhederne blev orienteret herom den 21. maj 2015. Den samlede eksportmængde fra alle de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde således 60 % af den samlede import fra Indien (Eurostat-data).
- (13) Der blev indledningsvis udtaget en stikprøve på fire grupper af eksporterende producenter, der tegnede sig for den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven tegnede sig for 31 % af den samlede eksportmængde fra Indien til Unionen iflg. Eurostats data og for 51 % af de samarbejdsvillige eksportørers samlede mængde.
- (14) Efterfølgende meddelte en af de fire virksomheder i stikprøven Kommissionen, at den ikke var i stand til at fortsætte sit samarbejde som virksomhed i stikprøven. Virksomheden blev derfor fjernet fra stikprøven. De tre resterende virksomheder tegnede sig ikke desto mindre for ca. 43 % af den samlede eksport fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien til Unionen og for ca. 26 % af den samlede import iflg. Eurostats data, og stikprøven blev derfor stadig betragtet som repræsentativ.
- (15) Klageren påstod, at stikprøven ikke var repræsentativ, da eksporttyperne af den pågældende vare fra to ud af de tre virksomheder i stikprøven ikke var repræsentative for hovedparten af den indiske eksport. Desuden påstod klageren, at stikprøven på de tre resterende virksomheder kun tegnede sig for 13 % af den samlede indiske eksport til Unionen.
- (16) Klageren anmodede derfor om en justering af stikprøven eller om anvendelse af grundforordningens artikel 18, hvis der ikke var tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve.
- (17) Klagerens argumenter kan ikke accepteres. For det første tegner stikprøven sig nemlig for 26 % af den samlede indiske eksport til Unionen og ikke for 13 %, hvilket fejlagtigt var blevet meddelt de interesserede parter i det informationsdokument, der omtales i betragtning 26. For det andet var kriteriet for udtagningen af stikprøven den største eksportmængde til Unionen, hvilket er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. Det

forhold, at to af virksomhederne i stikprøven ikke producerer og eksporterer samtlige varettyper, betyder ikke, at stikprøven ikke er repræsentativ, idet stikprøven repræsenterer alle typer siliciummangan. For det tredje påstod klageren selv i klagen, at *alle kvaliteter og størrelser af siliciummangan bør betragtes som en og samme vare, da de alle har samme væsentlige kemiske og fysiske egenskaber og anvendelsesformål* (¹). For det fjerde kunne det forhold, at en virksomhed i stikprøven med relativt små eksportmængder ophørte sit samarbejde, sandsynligvis ikke påvirke udfaldet af undersøgelsen i væsentligt omfang eller udgøre en væsentligt grad af manglende samarbejdsvilje i stikprøven.

- (18) Klagerens anmodning om at udtage en ny stikprøve eller anvende grundforordningens artikel 18 bør derfor afvises.
- (19) Under en høring den 18. november 2015 påstod klageren desuden, at eksporten til Unionen af siliciummangan af lav kvalitet burde udelukkes fra eksportmængden hos den eksporterende producent i stikprøven, da produkter af lav kvalitet ikke kan anvendes på de europæiske stålvalseværker. Kommissionen minder om, at siliciummangan af lav kvalitet er en del af den pågældende vare, og at der blev eksporteret en relevant mængde heraf til Unionen. Anmodningen om udelukkelse heraf kan derfor ikke accepteres. Selv hvis anmodningen blev accepteret, ville virkningen på stikprøvens repræsentativitet være begrænset, idet stikprøven stadig ville repræsentere ca. en fjerdedel af den samlede indiske eksport til Unionen.

1.4. Individuel undersøgelse

- (20) Fem eksporterende producenter fra Indien indsendte spørgeskemabesvarelser og anmodede om af få fastsat en individuel dumpingmargen.
- (21) I lyset af omstændighederne ved undersøgelsen fandt Kommissionen, at det var praktisk umuligt at efterkomme disse anmodninger.

1.5. Besvarelser af spørgeskemaet

- (22) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de tre indiske eksporterende producenter eller grupper af producenter i stikprøven, til alle kendte EU-producenter og til importører og brugere, der anmodede herom.
- (23) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre indiske eksporterende producenter eller grupper af producenter i stikprøven, to ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og fem brugere i Unionen.

1.6. Kontrolbesøg

- (24) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig konstatering af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev gennemført kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter:

- Comilog Dunkerque snc, Dunkerque, Frankrig
- OFZ sa, Istebné, Slovakiet

b) Eksporterende producenter i Indien:

- Modern India Con-Cast Limited, Ferro Alloys and Minerals Division, Kolkata, Indien og Gayson & Company Private Limited., Kolkata, Indien

(¹) Side 7, kapitel 3 »Den undersøgte vare«, i den udgave af klagen, der er tilgængelig for parterne.

- Tata Steel Limited, Kolkata, Indien og Tata Steel Asia (Hong Kong) Limited, Kowloon, Hongkong
  - Indsil Hydro Power and Manganese Ltd., Indsil Energy & Electrochemicals Ltd. og Sree Mahalakshmi Smelters (P) Ltd., Coimbatore, Indien
- c) Ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører:
- Sineco S.p.A, Follo, Italien
  - Fesil Sales, Alzingen, Luxembourg
- d) Brugere i Unionen:
- Aperam Sourcing SCA, Luxembourg
  - ArcelorMittal Sourcing Soc en cpa, Luxembourg
  - Salzgitter AG, Salzgitter, Tyskland.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (25) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2013 til 30. september 2014 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2011 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. INGEN INDFØRELSE AF MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER OG EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (26) Kommissionen besluttede ikke at indføre midlertidige foranstaltninger. Alle interesserede parter modtog et informationsdokument med årsagerne til ikke at indføre midlertidige foranstaltninger. En række interesserede parter indsendte skriftlige bemærkninger til konklusionerne i informationsdokumentet. Parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt. En høring med klageren fandt sted med deltagelse af høringskonsulenten i handelsprocedurer den 8. december 2015.
- (27) Kommissionen orienterede efterfølgende samtlige parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om ikke at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af siliciummangan med oprindelse i Indien. Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Endnu en høring med klageren fandt sted med deltagelse af høringskonsulenten i handelsprocedurer den 20. januar 2016. I den seneste høring blev klageren ledsaget af den spanske EU-producent FerroAtlantica, som ikke var repræsenteret af klageren og ikke havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, jf. afsnit 5.
- (28) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, hvor dette var relevant.

3. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

3.1. Den pågældende vare

- (29) Den pågældende vare er siliciummangan (herunder ferrosiliciummangan) med oprindelse i Indien, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7202 30 00 og ex 8111 00 11 (»den pågældende vare«).
- (30) Siliciumman er en ferrolegering, som hovedsagelig består af mangan, silicium og jern og generelt indeholder mindre mængder af andre stoffer såsom kulstof, fosfor, svovl og bor. Siliciummangan fremstilles ved at smelte manganmalm i elektriske ovne og anvendes hovedsagelig som en kilde til mangan og silicium i stålproduktionen.

- (31) Der findes mange forskellige kvaliteter af siliciummangan, som varierer afhængigt af indholdet af mangan, silicium og kulstof, og det sælges i klumper af forskellige størrelser afhængigt af kundernes ønsker. Alle kvaliteter og størrelser udgør imidlertid en enkelt vare, selv om der betales et tillæg for et højere indhold af mangan eller silicium og for et indhold af kulstof på under 0,1 %, som gør siliciummangan egnet til fremstilling af visse specielle typer rustfrit stål.
- (32) Det højere eller lavere indhold af andre grundstoffer såsom fosfor og bor påvirker ikke prisen, selv om indholdet af disse grundstoffer over en vis grænse gør siliciummangan uegnet til visse produktionsprocesser i aftagerledet.

3.2. Samme vare

- (33) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- 1) den pågældende vare
  - 2) den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien
  - 3) den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrænsen.
- (34) Kommissionens konkluderede derfor i informationsdokumentet, at disse varer er samme vare, i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3.3. Påstande vedrørende varedækningen

- (35) Enkelte interesserede parter påstod, at siliciummangan med et meget lavt indhold af kulstof (oftest mellem 0,05 % og 0,1 %, højst 0,2 % — kaldet »siliciummangan med lavt kulstofindhold«) var en anden vare end »standard« siliciummangan, som indeholder ti gange mere kulstof (højst 2 %). De forklarer, at selv om de to varer indeholder de samme kemiske grundstoffer, er de tekniske egenskaber forskellige, hvilket har en indvirkning på deres anvendelsesformål: siliciummangan med lavt kulstofindhold anvendes til rustfrit stål og specialstål, hvorimod standard siliciummangan anvendes til kulstofstål. De udtalte desuden, at de to typer af siliciummangan ikke er indbyrdes udskiftelige. Siliciummangan med lavt kulstofindhold kan bruges til at producere standardstål, hvorimod standard siliciummangan ikke kan bruges til at producere rustfrit stål og specialstål. Desuden ville det ikke være bæredygtigt at anvende siliciummangan med lavt kulstofindhold til at producere standardstål, idet siliciummangan med lavt kulstofindhold er dyrere. Stålproducenter, der køber begge typer siliciummangan, anvender dem således til forskellige produktioner. De mindede desuden om, at de amerikanske myndigheder udelukkede siliciummangan med lav kulstofindhold fra varedækningen i deres undersøgelse, og de mente, at det forhold, at Kommissionen ikke skelnede mellem de to typer i en tidligere undersøgelse, ikke betød, at Kommissionen bør følge samme ræsonnement i denne sag. Endelig antyder de, at man i tilfælde af mistanke om omgåelse af tolden (standard siliciummangan opgivet som siliciummangan med lavt kulstofindhold for at undgå en eventuel antidumpingtold) nemt kan udføre effektiv toldkontrol.
- (36) Kommissionen konkluderede, at siliciummangan bør betragtes som en og samme vare i forbindelse med denne undersøgelse. Siliciummangan er en ferrolegering, der hovedsagelig anvendes i stålproduktionen. Den består altid af de samme kemiske grundstoffer, dog sommetider i lidt forskellige mængder. Selv om visse ståltyper forudsætter brug af siliciummangan med begrænset kulstofindhold, der ikke kan erstattes med standard siliciummangan, betyder dette ikke, at der er tale om to forskellige varettyper. Forskellen i kulstofindhold — og i manganindhold — i de forskellige typer siliciummangan afspejles i »varekontrolnummerstrukturen« (PCN), som gør det muligt at sammenligne de forskellige typer af varen. De amerikanske myndigheder udelukkede siliciummangan med lavt kulstofindhold fra varedækningen i deres undersøgelser, da der ikke fandtes producenter af siliciummangan med lavt kulstofindhold i USA. Kommissionen konkluderede allerede i de foregående undersøgelser, at standard siliciummangan og siliciummangan med lavt kulstofindhold grundlæggende er en og samme vare, også for at undgå en eventuel omgåelse af tolden via fejlangivelser (toldmyndighederne kan ikke visuelt afgøre, at der er tale om siliciummangan med lavt kulstofindhold, og der vil være brug for en test). Det forhold, at siliciummangan med lavt kulstofindhold er dyrere, er ikke en garanti for, at toldmyndighederne kan opdage en eventuel omgåelse på grundlag af fakturaprisen, især hvis de to parter i transaktionerne er forretningsmæssigt forbundet eller er enige om krydskompensation. Påstanden afvises derfor.

4. DUMPING

4.1. Normal værdi

- (37) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget er repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver eksporterende producent udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgs mængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (38) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varettyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varettyper solgt med henblik på eksport til Unionen og undersøgte, om hjemmemarkedssalget for hver samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt for hver varetype i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgs mængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.
- (39) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt den faktiske salgspris på hjemmemarkedet skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (40) Den normale værdi er baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om salget har været fortjenstgivende eller ej, hvis:
- salgs mængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgs mængde for denne varetype, og
  - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end enhedsproduktionsomkostningerne.
- (41) I dette tilfælde er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.
- (42) Den normale værdi er baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype for kun det rentable salg af varettyperne på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, hvor:
- mængden af fortjenstgivende salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgs mængde for denne varetype, eller
  - den vejede gennemsnitspris for denne varetype ligger under enhedsproduktionsomkostningerne.
- (43) Når der ikke var noget eller kun et utilstrækkeligt salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller når en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (44) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til den samarbejdsvillige eksporterende producents gennemsnitlige produktionsomkostninger til den samme vare i undersøgelsesperioden:
- de samarbejdsvillige eksporterende producenters vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og
  - de samarbejdsvillige eksporterende producenters fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.

- (45) For en virksomhed i stikprøven blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris pr. varetype i overensstemmelse med metoden i betragtning 40. For de to andre virksomheder i stikprøven blev den normale værdi for visse varettyper beregnet ved hjælp af metoden i betragtning 44. For de andre varettyper, der blev solgt i normal handel, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris pr. varetype i overensstemmelse med metoden i betragtning 40.

4.2. Eksportpris

- (46) De eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere uden for Unionen.
- (47) Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når varen blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

4.3. Sammenligning

- (48) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og de eksporterende producenters eksportpris på grundlag af priserne ab fabrik.
- (49) I de tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (50) I den forbindelse havde den indiske regering indført to ordninger for at fremme eksporten, nemlig Duty Draw Back (»DDB«) (toldgodtgørelsesordningen) og Focus Product Scheme (»FPS«) (produktfokusordningen). DDB-ordningen gav en refusion på 1,7 % af fob-eksportværdien (frit om bord) for importtold og -afgifter på importerede materialer, hvis disse materialer anvendtes til fremstilling af de endelige varer med henblik på eksport. FPS giver en fordel på 4 % af fob-værdien til visse produkter, der eksporteres, uden yderligere betingelser vedrørende eksporterede og importerede varer.
- (51) En virksomhed ønskede en justering for DDB på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). Virksomheden var imidlertid ikke i stand til at godtgøre forbindelsen mellem de importerede råvarer og de eksporterede endelige varer, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). Kommissionen efterkom derfor ikke denne anmodning.
- (52) En anden virksomhed ønskede en justering for DDB og FPS på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k). Hvad angår DDB, kan en anmodning ikke efterkommes i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), hvis der er en særlig hjemmel for det i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), og hvis betingelserne i sidstnævnte ikke er opfyldt. Da virksomheden ikke kunne påvise en forbindelse mellem de importerede råvarer og de eksporterede varer, afviste Kommissionen denne anmodning.
- (53) Vedrørende FPS indeholdt de oplysninger, som virksomheden fremlagde, ingen beviser for, at kunderne på hjemmemarkedet konsekvent betaler en anden pris på grund af FPS-ordningen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k). Beviserne bekræftede derimod kun, at beløb modtaget fra de indiske myndigheder under FPS-ordningen skabte en konsekvent forskel i salgsindtægterne på hjemmemarkedssalg og eksportsalg. Kommissionen fandt derfor denne anmodning ubegrundet.

4.4. Dumpingmargen

- (54) For de eksporterende producenter i stikprøven sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

- (55) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, blev beregnet i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margin blev beregnet på grundlag af de margener, der var opstillet for de eksporterende producenter i stikprøven.
- (56) Samarbejdsniveaet blev betragtet som lavt, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenters kun udgjorde ca. 60 % af den samlede eksport fra Indien til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (57) Kommissionen beregnede derfor den landsdækkende margin på grundlag af de af den stikprøveudvalgte virksomheds transaktioner, hvor der var den højeste dumpingmargen.
- (58) Dumpingmargenerne, udtrykt i procent af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
Tata Steel	3,4
Modern India	15,2
Indsil	3,4
Andre samarbejdsvillige producenter (vejset gennemsnit for stikprøven)	10,4
Landsdækkende (rest)told	25,1

5. SKADE

5.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (59) Samme vare blev fremstillet af fire EU-producenter i undersøgelsesperioden. På baggrund af oplysningerne i klagen er der ingen andre producenter af samme vare i Unionen. To EU-producenter, som også er klagere, nemlig Comilog Dunkerque og OFZ, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. En anden EU-producent (Italgisa, Italien), som støttede klagen, ophørte med at samarbejde kort efter indledningen af undersøgelsen. Virksomhedens produktionsmængde var dog minimal. Den fjerde EU-producent FerroAtlantica samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen, men modsatte sig heller ikke undersøgelsen.
- (60) For at beskytte de fortrolige data fra de to samarbejdsvillige EU-producenter, er alle tal anført i indekseret form. I UP udgjorde den samlede EU-produktion [213 000/282 000] ton. De to samarbejdsvillige EU-producenters produktion var på [85 000/113 000] ton, hvilket udgør ca. [35 %-47 %] af den samlede EU-produktion.
- (61) En række interesserede parter fremsatte bemærkninger til definitionen af EU-erhvervsgrenen. De mente for det første, at udeladelsen af FerroAtlantica blandt klagerne rejste tvivl om Kommissionens konklusion om, at de resterende producenter kunne betragtes som en betydelig del af EU-erhvervsgrenen, jf. artikel 4, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale, og grundforordningens artikel 4, stk. 1. De mente for det andet, at hvis analysen af økonomiske faktorer og indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation, også havde omfattet FerroAtlantica og især dennes rentabilitet i den betragtede periode, ville situation med hensyn til skade have forholdt sig ganske anderledes. For det tredje påstod de, at udeladelsen af FerroAtlantica blandt klagerne var et taktisk valg, der udelukkende skyldtes, at man havde til hensigt at fordreje skadesbilledet, da FerroAtlantica var en aktiv klager i de foregående antidumpingundersøgelser, som Kommissionen havde indledt.

- (62) Kommissionen afviste disse påstande af følgende grunde: i) Kommissionen kontaktede FerroAtlantica og sendte et spørgeskema til virksomheden. Selv om virksomheden ikke er en klager i sagen, havde den derfor samme mulighed for at give sig til kende, fremsætte sine synspunkter og samarbejde ved at sende de ønskede oplysninger til Kommissionen. Virksomheden samarbejdede imidlertid ikke og forholdt sig tavs. Kommissionen havde ingen midler til at tvinge virksomheden til at samarbejde eller til at forhindre den i at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Det ville derfor være uholdbart at påstå, at Kommissionen udelukkede virksomheden. Tværtimod indeholdt klagen data vedrørende denne virksomhed, som blev brugt i forbindelse med skadesundersøgelsen, jf. betragtning 88, ii) de to EU-producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og fremlagde de nødvendige oplysninger. De tegner sig for ca. [35 %/47 %] af den samlede EU-produktion. Kommissionen mente, at denne procentandel var tilstrækkeligt høj til at konkludere, at de to producenter repræsenterer en betydelig del af den hjemlige produktion. En betydelig del er ikke nødvendigvis det samme som størstedelen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1 (¹), hvilket stemmer overens med fortolkningen af samme begreb i henhold til artikel 4, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale (²), iii) analysen af de mikroøkonomiske indikatorer blev baseret på data fra de to samarbejdsvillige EU-producenter. Hvis de mikroøkonomiske data for FerroAtlantica var blevet taget i betragtning, ville visse økonomiske indikatorer måske have udvist andre tendenser, men da de to samarbejdsvillige EU-producenter repræsenterer en betydelig del af EU-erhvervsgrænsen, er en analyse baseret på deres data berettiget.

5.2. EU-forbruget

- (63) Det samlede EU-forbrug blev fastlagt ved at lægge den samlede import til Unionen til samtlige EU-producenters hjemmemarkedssalg. EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 1

EU-forbrug (i ton)

	2011	2012	2013	Undersøgelsesperiode
Samlet EU-forbrug	954 347	896 247	882 969	853 732
Indeks	100	94	93	89

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, klagerens skøn over de ikke samarbejdsvillige EU-producenters salgsmængde og Eurostats importdata (i informationsdokumentet var der en slåfejl i importmængden).

- (64) EU-forbruget faldt over årene i takt med faldet i EU-produktionen og EU-forbruget af stål.

5.3. Import fra Indien

- (65) Importmængden blev fastlagt ved hjælp af Eurostat-data og ved at tage højde for alle importordninger, herunder aktiv forædling. Oprindelsen af en væsentlig importmængde er »af handelsmæssige eller militære grunde ikke nærmere specificeret i handelen med tredjelande«. Med hjælp fra toldmyndighederne i en medlemsstat var Kommissionen i stand til at opdele en del af denne mængde pr. oprindelsesland. Fordelingen af denne »ikke specificerede« import på de respektive oprindelseslande ændrede dog ikke den overordnede importtendens betydeligt. For at bevare importtallenes fortrolige karakter er de dog anført i indekseret form.

(¹) For eksempel fandt Domstolen i sin dom af 8. september 2015 i sag C-511/13 P Philips mod Rådet, at en andel af EU-produktionen på næsten 50 % af den samlede produktion af samme vare produceret af EU-erhvervsgrænsen kan betragtes som en betydelig del af denne produktion. Domstolen klarlagde, at grundforordningens artikel 4, stk. 1, faktisk henviser til »en betydelig del« af EU-produktionen, og ikke »størstedelen af EU-produktionen« (præmis 72).

(²) Panelet accepterede f.eks. i sin rapport af 22. april 2003, WT/DS/241/R Argentina — Endelig antidumpingtold på fjerkrækød med oprindelse i Brasilien, punkt 7.344 — at den indenlandske produktion, der udgjorde 46 % af den samlede produktion, kan betragtes som en betydelig del af den indenlandske produktion.

- (66) Importen fra Indien udviklede sig således:

Tabel 2

Importmængde (ton) og markedsandel

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Importmængde fra Indien	174 000-231 000	237 000-314 000	226 000-299 000	195 000-259 000
Indeks	100	136	130	112
Markedsandel	18 %-24 %	26 %-35 %	26 %-34 %	23 %-30 %
Indeks	100	145	140	126

Kilde: Eurostats data kombineret med oplysninger om »ikke specificeret« import.

- (67) Importen fra Indien udgjorde ca. en fjerdel af den samlede import til Unionen og den største markedsandel af den samlede import til Unionen.
- (68) Importen fra Indien steg betydeligt i 2012 i forhold til 2011, men faldt igen i de følgende år til et niveau i UP, der var en anelse højere end i 2011. Tendensen for importen fra Indien var identisk med tendensen for EU-erhvervsgrenens produktion og salg og stod i modsætning til tendensen for importen fra andre tredjelande (importen fra Indien steg i 2012, mens importen fra andre tredjelande faldt, og omvendt) i 2013 og i UP.
- (69) Klageren påstod, at der har været en omfattende stigning i markedsandelen for importen fra Indien fra 2008-2013.
- (70) Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede imidlertid perioden fra 1. januar 2011 til udgangen af UP, jf. betragtning 25. Data for perioden før 2011 blev derfor ikke undersøgt og kunne ikke tages i betragtning.
- (71) Den vejede gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Indien	808-1 072	790-1 048	687-911	631-837
Indeks	100	98	85	78

Kilde: Eurostats data kombineret med oplysninger om »ikke specificeret« import.

- (72) Prisen på importen fra Indien faldt i takt med EU-erhvervsgrenens salgspriser. Det fremgår af Eurostats data, at importen fra Indien er den billigste sammenlignet med de øvrige store lande, der eksporterer siliciummangan.

5.4. Prisunderbud

- (73) Kommissionen vurderede prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- a) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de samarbejdsvillige EU-producenterne forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau og
  - b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de indiske eksporterende producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat ud fra omkostninger, forsikring og fragt (cif-basis) med passende justeringer for omkostninger efter importen.
- (74) Prissammenligningen blev foretaget for de enkelte varettyper for transaktioner i samme handelsled — justeret hvor det var nødvendigt — med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de samarbejdsvillige EU-producenters omsætning i undersøgelsesperioden.
- (75) For at tage højde for det lavere indhold af mangan i siliciummangan solgt af de indiske eksporterende producenter i stikprøven (hvor dette var berettiget) blev der foretaget en justering for kvaliteten. Justeringen blev foretaget ved en såkaldt »pro rata-justering«, en formel der ofte anvendes i erhvervsgrænen til at benchmarke prisen på den pågældende vare i forhold til prisen på standard siliciummangan (65 % mangan og 16 % silicium).
- (76) En af de indiske eksporterende producenter i stikprøven solgte siliciummangan med lavt kulstofindhold til Unionen. EU-erhvervsgrænen, men ikke de to samarbejdsvillige EU-producenter, producerer siliciummangan med lavt kulstofindhold. For at sikre en rimelig sammenligning mellem siliciummangan med lavt kulstofindhold fra Indien og standard siliciummangan fra Unionen opjusterede Kommissionen den gennemsnitlige EU-salgspris ved hjælp af den gennemsnitlige markedspræmie for siliciummangan med lavt kulstofindhold. Derved tog Kommissionen højde for, at der betales en højere pris for siliciummangan med lavt kulstofindhold i forhold til standard siliciummangan.
- (77) På dette grundlag blev det konstateret, at en indisk eksporterende producent i stikprøven underbød EU-erhvervsgrænenes priser med 6,5 %, og at de to andre indiske eksporterende producenter i stikprøven ikke underbød EU-erhvervsgrænenes priser.
- (78) For de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter blev der konstateret et begrænset underbud på grundlag de gennemsnitlige importpriser, jf. Eurostats data, uden justering for kvalitetsforskelle eller forskelle i handelsled.
- (79) En række interesserede parter mente, at en sammenligning mellem EU-priserne og de indiske priser på grundlag af den gennemsnitlige pris i henhold til Eurostat er misvisende. To interesserede parter foreslog, at Kommissionen skulle justere den indiske gennemsnitspris ud fra den antagelse, at siliciummangan fra Indien gennemsnitligt indeholder 58 % mangan. En part foreslog også, at den ukrainske gennemsnitspris baseret på Eurostats data skulle justeres ud fra den antagelse, at siliciummangan fra Ukraine gennemsnitligt indeholder 68 % mangan. Parterne påstod, at den indiske gennemsnitspris for siliciummangan efter en sådan justering ikke ville være lavere end EU-producenternes eller andre tredjelandproducenters priser.
- (80) Kommissionen er bekendt med, at Eurostats data omfattede alle kvaliteter af den pågældende vare og derfor ikke gav mulighed for en egentlig sammenligning pr. varetype. Da der ikke foreligger mere præcise data pr. varetype, navnlig vedrørende de ikke samarbejdsvillige indiske producenter, kan brugen af gennemsnitspriser i skadesanalysen ikke undlades, og analysen gennemføres under alle omstændigheder med behørig omhu i sammenhæng med de øvrige skadesindikatorer.
- (81) En interesseret part forklarede, at pro rata-justeringen på grundlag af manganindholdet ikke tager højde for hele prisforskellen, da køberen af den lavere varekvalitet skal afholde omkostningerne ved at fjerne de yderligere urenheder. En interesseret part påstod, at der i den varekontrolnummerstruktur, som Kommissionen anvendte, ikke var skelnet mellem de forskellige typer af siliciummangan med et manganindhold på under 60 %, hvilket gjorde sammenligningen med henblik på underbudsberegningen uhensigtsmæssig. En anden interesseret part bemærkede, at man med intervaller for manganindhold fik unøjagtige resultater.
- (82) Kommissionen afviste disse påstande, da pro rata-justeringen foretages på grundlag af en almindeligt anerkendt markedspraksis og derfor er hensigtsmæssig. Den interesserede part fremlagde desuden ingen alternativ metode.

Justeringen for manganindholdet hos de indiske eksporterende producenter i stikprøven blev baseret på det nøjagtige indhold, som blev kontrolleret i forbindelse med undersøgelsen. Justeringen skelner således mellem de forskellige typer selv for siliciummangan med manganindhold på under 60 %.

- (83) En interesseret part påstod, at siliciummangan produceret af EU-erhvervsgruppen er dyrere, da det indeholder færre urenheder såsom fosfor og bor end siliciummangan produceret i Indien. Parten fremlagde oplysninger om anmodninger fra kunder, som ønsker siliciummangan, der indeholder under en vis procentdel fosfor og bor, og påstod, at kunderne derfor var villige til at betale et tillæg for dette.
- (84) De fremlagte oplysninger beviste dog ikke, at indholdet af fosfor eller bor påvirker prisen. De beviste kun, at visse brugere — for at kunne producere varer af visse særlige typer stål — kræver, at den siliciummangan, de indkøber, har et indhold af fosfor eller bor under en vis grænse. Da der ikke forelå klare beviser for betaling af et tillæg, blev påstanden afvist.
- (85) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod klageren, at det ikke er usædvanligt at konstatere et begrænset underbud på et råvaremarked, og at et underbud ikke i sig selv er et krav for at kunne konkludere, at der er sket skade. Som det fremgår af afsnit 5.5, baserede Kommissionen sine konklusioner om skade på en række indikatorer, og niveauet for underbuddet var i denne sag ikke afgørende for at kunne fastslå skade.
- (86) Klageren påstod, at Kommissionen anvendte forskellige metoder til beregning af dumpingmargenen og underbuddet, idet den anvendte de transaktioner, hvor der var størst dumping, til at fastsætte dumpingmargenen, men ikke til underbuds-beregningen.
- (87) Kommissionen forstår ikke, hvorfor den skulle anvende den samme metode til underbuds- og dumpingberegningerne. De to beregninger har helt forskellige formål: Beregningen af transaktionerne med størst dumping anvendes til at beregne en dumpingmargin for de ikke samarbejdsvillige indiske eksporterende producenter, hvorimod beregningen af prisunderbuddet ikke anvendes til at beregne nøjagtige margener, men til at undersøge dumpingimportens virkninger på priserne, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. Påstanden blev derfor afvist.

5.5. EU-erhvervsgruppens økonomiske situation

- (88) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten på EU-erhvervsgruppen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgruppens situation i den betragtede periode. Skadesindikatorerne er baseret på de specifikke data fra de to samarbejdsvillige EU-producenter, som i denne sag er klagerne, og som tegner sig for en betydelig del af den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden. Hvor data vedrørende samtlige EU-producenter fremgik af klagen, blev disse også undersøgt med henblik på følgende indikatorer: EU-forbrug, markedsandel, produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse og produktivitet. For at beskytte de fortrolige data fra de to samarbejdsvillige EU-producenter, er alle tal, jf. betragtning 60, anført i indekseret form.
- (89) Der anvendes følgende skadesindikatorer: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelse af dumpingmargenen, genrejsning efter tidligere dumping, gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.
- (90) En interesseret part kritiserede det faktum, at visse af FerroAtlanticas data blev taget i betragtning i forbindelse med de makroøkonomiske indikatorer (salgsmængde og markedsandel, produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse og produktivitet), men ikke i forbindelse med de resterende mikroøkonomiske indikatorer. Påstanden afvises, da FerroAtlantica ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og Kommissionen havde derfor ingen mikroøkonomiske data til rådighed fra denne virksomhed.

5.5.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (91) Produktionen, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse (ton)

	2011	2012	2013	Undersøgelsesperiode
Produktionsmængde	231 000-307 000	280 000-372 000	227 000-301 000	213 000-282 000
<i>Indeks</i>	100	121	98	92
Produktionskapacitet	326 000-432 000	404 000-536 000	403 000-535 000	403 000-534 000
<i>Indeks</i>	100	124	124	124
Kapacitetsudnyttelse	70 %-90 %	60 %-80 %	50 %-70 %	50 %-60 %
<i>Indeks</i>	100	98	79	74

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og klagernes skøn vedrørende data for ikke samarbejdsvillige virksomheder.

- (92) Produktionsmængden i 2013 og UP var lavere end i begyndelsen af den betragtede periode. Den højeste produktionsmængde blev konstateret i 2012. Som følge af den beslutning, der blev truffet af en del af EU-erhvervsgruppen, steg produktionskapaciteten for hele EU-erhvervsgruppen i 2012 i forhold til 2011 og lå derefter på omtrent samme niveau. Kapacitetsudnyttelsen faldt derfor markant.

5.5.2. Salgsmængde og markedsandel

- (93) EU-erhvervsgruppens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Salgsmængde (ton) og markedsandel

	2011	2012	2013	Undersøgelsesperiode
Salgsmængde på EU-markedet	198 000-263 000	218 000-289 000	212 000-281 000	189 000-251 000
<i>Indeks</i>	100	110	107	96
Markedsandel	21 %-28 %	24 %-32 %	24 %-32 %	22 %-29 %
<i>Indeks</i>	100	117	116	107

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og klagernes skøn vedrørende data for ikke samarbejdsvillige EU-producenter

- (94) Salgsmængden steg i 2012 i forhold til 2011 og faldt i 2013. Salgsmængden i UP var lavere end i 2011. Den højeste salgsmængde blev konstateret i 2012. Da salget imidlertid faldt forholdsmæssigt mindre end forbruget, har markedsandelen været stigende og var højere i UP end i 2011.

5.5.3. Vækst

- (95) I den betragtede periode oplevede EU-erhvervsgruppen ingen vækst, men formåede dog i en vanskelig situation med faldende forbrug af fastholde markedsandelen.

5.5.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (96) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Antal ansatte	339-449	403-535	342-453	295-392
Indeks	100	119	101	87
Produktivitet (ton/ansat)	629-834	640-848	612-811	663-879
Indeks	100	102	97	105

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og klagerens skøn vedrørende data for ikke samarbejdsvillige EU-producenter

- (97) Antallet af ansatte steg i 2012 og faldt i den følgende periode. Produktiviteten, målt som produktionsenhed pr. ansat, varierede og var i UP højere end i 2011.

5.5.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (98) Alle dumpingmargener ligger over bagatelgrænsen, og for en eksporterende producent ligger dumpingmargenen betydeligt over denne grænse. Virkningen af de faktiske dumpingmargeners størrelse på EU-erhvervsgruppen var ikke ubetydelig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra Indien.
- (99) Antidumpingforanstaltningerne over for importen af siliciummangan med oprindelse i Kina og Kasakhstan udløb i 2012. Der blev ikke fremsat anmodninger om en udløbsundersøgelse. Intet tyder på, at EU-erhvervsgruppen ikke havde genrejst sig efter virkningerne af tidligere dumping, før dumping fra Indien startede.

5.5.6. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (100) Den vejede gennemsnitlige enhedssalgpris hos de to samarbejdsvillige EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgspriser i Unionen

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgpris i Unionen (EUR/ton)	800-1 100	800-1 000	700-900	600-900
Indeks	100	96	86	80
Enhedsproduktionsomkostninger	900-1 300	800-1 100	800-1 000	800-1 100
Indeks	100	87	83	85

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (101) Den gennemsnitlige enhedssalgpris hos de to samarbejdsvillige EU-producenter faldt år for år.
- (102) Produktionsomkostningerne faldt, primært på grund af nedgangen i priserne på de vigtigste råvarer: manganmalm og elektricitet.

5.5.7. Arbejdskraftomkostninger

- (103) De to samarbejdsvillige EU-producenters gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat	24 800-32 900	24 400-32 300	26 600-35 200	30 700-40 700
Indeks	100	98	107	124

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (104) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat beregnes ved at dividere de to samarbejdsvillige EU-producenters samlede arbejdskraftomkostninger i en given periode med det samlede antal ansatte i samme periode. De samlede arbejdskraftomkostninger steg i 2012 og 2013, men faldt i UP til næsten samme niveau som i 2011. Antallet af ansatte faldt også i perioden, og faldet var mere markant (i relative tal) end faldet i arbejdskraftomkostningerne. Som følge heraf steg arbejdskraftomkostningerne pr. ansat.

5.5.8. Lagerbeholdninger

- (105) Lagerbeholdningerne hos de to samarbejdsvillige EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Slutlagre (ton)	8 000-10 700	13 300-17 600	15 900-21 100	10 900-14 500
Indeks	100	165	198	136
Slutlagre i procent af produktionen	10 %	12 %	19 %	13 %
Indeks	100	124	189	130

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (106) Lagerbeholdningerne steg i 2012 og 2013 og faldt i UP, men lå dog stadig over niveauet for 2011. Det samme gjorde sig gældende for forholdet mellem lagerbeholdningen og produktionen.

5.5.9. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (107) De to samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig således i den betragtede periode: –

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	– 10 % — – 8 %	– 3 % — – 1 %	– 6 % — – 4 %	– 8 % — – 6 %
<i>Indeks</i>	100	843	194	124
Likviditet (1 000 EUR)	– 2 000 — – 2 700	– 4 300 — – 5 800	– 1 700 — – 2 300	– 4 300 — – 5 800
<i>Indeks</i>	100	46	115	45
Investeringer (1 000 EUR)	27 000-36 000	24 000-32 000	23 000-30 000	24 000-32 000
<i>Indeks</i>	100	89	82	89
Investeringsafkast	– 33 % — – 45 %	– 5 % — – 7 %	– 17 % — – 23 %	– 21 % — – 29 %
<i>Indeks</i>	100	664	198	157

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (108) Kommissionen fastsatte de to samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet som nettooverskuddet før skat ved salg af siliciummangan til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen af et sådant salg. Rentabiliteten var negativ i hele den betragtede periode. Det værste år var 2011. Situationen begyndte at blive bedre i 2012, men forværredes igen det følgende år og i hele UP. I UP var situationen dog noget bedre end i 2011.
- (109) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten er cyklisk; den gik ned i 2012, op i 2013 og ned igen i UP.
- (110) Investeringsniveauet faldt i hele den betragtede periode.
- (111) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Da investeringerne faldt, forbedredes investeringsafkastet (konstant negativt, idet de to samarbejdsvillige virksomheder var tabsgivende) i den betragtede periode.

5.6. Konklusion vedrørende skade

- (112) Faktorer såsom udviklingen i produktionsmængden, kapacitetsudnyttelsen samt salgsmængden og prisen udviser en tydelig negativ tendens for hele EU-erhvervsgrænsen.

- (113) Hvad angår de to samarbejdsvillige EU-producenter, viser indikatorerne, at de har været tabsgivende i hele den betragtede periode. Deres salgspriser og salgsmængder af siliciummangan faldt konstant, og dette blev ikke tilstrækkeligt opvejet af den samtidige reduktion i produktionsomkostningerne. Andre indikatorer såsom likviditeten og investeringsafkastet var også negative i hele den betragtede periode eller udviste en faldende tendens.
- (114) Ud fra ovenstående konklusioner vedrørende de to samarbejdsvillige EU-producenter konkluderede Kommissionen, at en stor del af EU-erhvervsgrenen forvoldtes væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, efter en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og indikatorer, der havde en indflydelse på erhvervsgrenens situation, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (115) Enkelte interesserede parter påstod, at de to samarbejdsvillige EU-producenters økonomiske indikatorer ikke udviste væsentlig skade, selv når man kun tager deres økonomiske indikatorer i betragtning. De understregede eksempelvis, at selv om de samarbejdsvillige EU-producenters salgsmængde faldt i absolutte tal, steg den i form af markedsandel. De mente, at der her er tale om en positiv udvikling i forbindelse med en faldende efterspørgsel efter siliciummangan. De fremhævede navnlig, at selv om de samarbejdsvillige EU-producenter var tabsgivende i hele den betragtede periode, forbedredes deres situation fra 2012 til udgangen af UP. De mente, at dette var endnu en positiv udvikling.
- (116) Kommissionen erkender, at ikke alle økonomiske faktorer og indikatorer, der har en indflydelse på erhvervsgrenens situation, udviser negative tendenser. Det er dog en kendsgerning, at de fleste økonomiske og finansielle indikatorer viser en negativ situation for de to samarbejdsvillige EU-producenter. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (117) Klageren påstod, at Kommissionen ved at henvise til artikel 3, stk. 5, erkendte, at dumpingimporten faktisk har forvoldt væsentlig skade.
- (118) Dette svarer dog ikke overens med Kommissionens konklusion. Kommissionen konkluderede først, at en stor del af EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, uden henvisning til de mulige årsager til denne skade. Dernæst undersøgte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, om dumpingimporten fra Indien havde forvoldt væsentlig skade.
- (119) Klagerens argumentation om, at en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og indikationer, der har en indflydelse på erhvervsgrenens situation, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5, fører til den konklusion, at EU-erhvervsgrenen har lidt skade, også skulle betyde, at den forvoldte skade skyldes dumpingimporten, er en fejlfortolkning af grundforordningen. I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6, skal det forud for indførelsen af en antidumpingtold påvises, at dumpingimporten forvolder skade. Dette forudsætter en fyldestgørende analyse af årsagssammenhængen og er ikke blot en antagelse som antydtes af klageren. Denne analyse fremgår af afsnit 6.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (120) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra Indien har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

6.1. Virkningen af dumpingimporten fra Indien

- (121) Kommissionen fandt ikke noget tidsmæssigt sammenfald mellem tendensen i de to samarbejdsvillige EU-producenters vanskelige økonomiske situation og stigningen i mængden af dumpingimport fra Indien. Mængden af dumpingimport fra Indien steg i 2012 i forhold til 2011, men faldt derefter (jf. tabel 11), både i absolutte tal og i relation til produktion og forbrug i Unionen. Dette viser en modsatrettet tendens i forhold til situationen hos de to samarbejdsvillige EU-producenter, som havde de største tab i 2011 (hvor mængden af import fra Indien var lavest, både i absolutte tal og i relation til produktion og forbrug), og de laveste tab i 2012 (hvor mængden af import fra Indien var højest, igen både i absolutte tal og i relation til produktion og forbrug). De to samarbejdsvillige EU-producenters finansielle situation forværredes ligeledes i UP, men mængden af import fra Indien faldt, både i absolutte tal og i relation til produktion og forbrug, i forhold til 2013.

Tabel 11

Import- og salgsmængde (ton), markedsandel og rentabilitet

	2011	2012	2013	Undersøglesperiode
EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet	198 000-263 000	218 000-289 000	212 000-281 000	189 000-251 000
<i>Indeks</i>	100	110	107	96
Importmængde fra Indien	174 000-231 000	237 000-314 000	226 000-299 000	195 000-259 000
<i>Indeks</i>	100	136	130	112
EU-erhvervsgrenens markedsandel	21 %-28 %	24 %-32 %	24 %-32 %	22 %-29 %
<i>Indeks</i>	100	117	116	107
Markedsandel for importen fra Indien	18 %-24 %	26 %-35 %	26 %-34 %	23 %-30 %
<i>Indeks</i>	100	145	140	126
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	- 10 % — - 8 %	- 3 % — - 1 %	- 6 % — - 4 %	- 8 % — - 6 %
<i>Indeks</i>	100	843	194	124

Kilde: Eurostats data kombineret med oplysninger om »ikke specificeret« import, spørgeskemabesvarelser

- (122) Klageren gjorde rede for den modsatrettede tendens mellem importmængden og rentabiliteten hos de to samarbejdsvillige EU-producenter på følgende måde: På grund af exceptionelle energiomkostninger i en medlemsstat i 2011 havde en EU-producent større tab i 2011 end i 2012, hvor energiomkostningerne faldt. Uden disse exceptionelle energiomkostninger i 2011 ville tendensen vise, at de to samarbejdsvillige EU-producenters største tab indtraf i UP.
- (123) Kommissionen erkendte, at en af de to samarbejdsvillige EU-producenter i 2011 stod over for exceptionelle energiomkostninger. Selv efter en justering af produktionsomkostningerne og rentabiliteten for det pågældende år, er den modsatrettede tendens imidlertid uændret. De to samarbejdsvillige EU-producenters største tab (som indtraf i UP) faldt sammen med et fald i mængden af import fra Indien, både i absolutte tal og i relation til produktion og forbrug i Unionen.
- (124) Desuden påstod klageren, at en analyse fra år til år (dvs. udviklingen i dumpingimporten over for forværringen i resultaterne på årsbasis) ikke var nøjagtig på et råvaremarked, og foreslog, at analysen skulle baseres på tendenserne mellem 2011 og UP, og foreslog følgende metode. Først beregnede klageren det (efter klagerens mening) faktiske forbrug af siliciummangan i Unionen som en procentdel af stålproduktionen i Unionen (ud fra den antagelse, at der er brug for en konstant mængde siliciummangan til at producere et ton stål), og anførte, at det faktiske forbrug var forholdsvis stabilt i hele perioden fra januar 2011 til april 2013. Derefter beregnede klageren det åbenbare forbrug af siliciummangan i Unionen som forbruget på hjemmemarkedet plus importen minus eksporten for samme periode og anførte, at det åbenbare forbrug steg markant som følge af importen fra

Indien. Endvidere mente klageren, at forskellen mellem det faktiske forbrug og det åbenbare forbrug skyldtes lagerforøgelser af importerede varer fra Indien fra 2011 til april 2013. Endelig mente klageren, at den overskydende lagerforøgelse blev markedsført i Unionen efter april 2013, hvilket førte til overforsyning med et deraf følgende nedadgående tryk på priserne, selv om importen fra Indien faldt på dette tidspunkt.

- (125) Kommissionen beregnede EU-forbruget af siliciummangan som summen af hjemmemarkedssalget plus importen. Klageren forklarede ikke, hvorfor denne metode ikke kan betragtes som nøjagtig. EU-forbruget udviste en faldende tendens i den betragtede periode i tråd med en global tendens til lavere efterspørgsel efter siliciummangan. Kommissionen bemærkede, at både salget hos de to samarbejdsvillige EU-producenter og importen fra alle tredjelande faldt i den betragtede periode. Importen fra alle tredjelande blev dog kraftigt påvirket af faldet i forbruget, hvorimod de to samarbejdsvillige EU-producenter formåede at fastholde deres markedsandel. Hvad angår importen fra alle tredjelande, steg importen fra Indien desuden i 2012 og faldt derefter, hvorimod importen fra andre tredjelande faldt i 2012 og steg derefter.
- (126) Kommissionen mente, at klagerens påstand om virkningen af massive lagerforøgelser af importerede varer fra Indien ikke var tilstrækkeligt underbygget. Der blev ikke fremlagt specifikke statistiske data vedrørende importen af siliciummangan fra Indien og forbruget heraf over tid. Det blev derfor ikke påvist, at presset på EU-salgsmængden og -priserne i undersøgelsesperioden skyldtes virkningen af importen fra Indien i de to foregående år.
- (127) De oplysninger, som klageren har fremlagt, førte kun til den konklusion, at det faktiske forbrug af siliciummangan var lavere end det åbenbare forbrug mellem marts 2011 og marts 2012, og at denne lagerforøgelse skulle være blevet bragt i omsætning efter marts 2012, hvilket var en måned efter, at det faktiske forbrug tilsyneladende var lidt højere end det åbenbare forbrug. I henhold til en grafik, som klageren fremlagde under høringen i december 2015, skulle overskydende lagerbeholdninger være blevet absorberet mellem marts 2012 og september 2013 og skulle ikke have haft en virkning i undersøgelsesperioden (oktober 2013 til september 2014). De generelle oplysninger gjorde det desuden ikke muligt at isolere importen fra Indien fra den resterende import. Årsagen til den påståede massive lagerforøgelse er derfor ikke klar: Årsagen kan have været importen fra Indien, men også importen fra tredjelande eller endda EU-erhvervsgrenen, hvor man har observeret omfattende lagerforøgelser siden 2011 (jf. tabel 9). På baggrund af udviklingen på markedet for siliciummangan siden 2011 (faldende forbrug samtidig med faldende priser, holdbarhed under et år) synes der desuden ikke at være mange kommercielle begrundelser for den påståede massive lagerforøgelse i 2011 og tidligere, som blev bragt i omsætning på EU-markedet i slutningen af 2013 og i løbet af 2014 (i undersøgelsesperioden). Påstanden om, at en massiv lagerforøgelse af importen fra Indien skulle ændre fortolkningen af importdataene i undersøgelsesperioden, blev derfor afvist.

6.1.1. Siliciummangan med lavt kulstofindhold (50 % eller mindre)

- (128) I oplysningsdokumentet og i en separat anmodning til alle kendte importører anmodede Kommissionen interesserede parter om at fremlægge oplysninger om importen af siliciummangan med lavt kulstofindhold (50 % eller mindre) som en del af den pågældende vare med henblik på at vurdere mængden og gennemsnitsprisen for denne import. Hensigten var desuden at klarlægge, om det teknisk og økonomisk var muligt at anvende siliciummangan af lav kvalitet (rent eller efter blanding) og virkningen heraf på EU-markedet.
- (129) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra importørerne, men modtog feedback fra andre interesserede parter.
- (130) En indisk producent bemærkede, at siliciummangan med lavt manganindhold er en vare af lavere kvalitet, som derfor sælges til lavere priser. Hvis prisen imidlertid justeres for at tage højde for det lavere manganindhold, vil den justerede pris være fuldt i tråd med prisen for standard siliciummangan. Denne interesserede part tilføjede, at mængden af import til Unionen af denne type siliciummangan af lavere kvalitet er lav og derfor ikke kan forvolde EU-erhvervsgrenen skade.
- (131) En anden gruppe af indiske producenter påstod, at siliciummangan af lav kvalitet kan anvendes direkte i lysbueovne eller kan blandes med siliciummangan af højere kvalitet for at opnå et standardprodukt, ikke udelukkende siliciummangan med et jernindhold på 72 % (typisk fra Ukraine). De bemærkede, at den tekniske gennemførlighedsundersøgelse, som klageren selv fremlagde, ikke udelukkede den tekniske mulighed for

blandinger. De erkendte, at der er ekstra omkostninger forbundet med blanding, men ikke så høje omkostninger som beskrevet af klageren. De var enige i, at denne type siliciummangan sælges til lavere priser, hvilket netop skyldes det lave manganindhold, og derfor bør en prissammenligning med standard siliciummangan først foretages efter en prorata-justering, som vil vise ensartede priser.

- (132) Klageren påstod, at siliciummangan af lav kvalitet ikke anvendes som sådan i stålværkerne i Unionen, og at deres kunder af hensyn til kvaliteten ikke vil risikere at anvende blandinger af forskellige typer siliciummangan. Klageren påstod desuden, at dette produkt af lavere kvalitet var et midlertidigt fænomen, som ikke har været en årsag til skade for dem.

6.1.2. Virkningen af dumpingimporten på priserne

- (133) Hvad angår virkningen af dumpingimporten på priserne, bemærkede Kommissionen, at både gennemsnitsprisen for dumpingimporten af siliciummangan fra Indien og de to samarbejdsvillige EU-producenters priser var faldende i den betragtede periode. Der blev imidlertid kun konstateret et meget begrænset underbud, jf. betragtning 77 ff.

6.2. Konklusion om årsagssammenhæng

- (134) Kommissionen fandt ikke noget tidsmæssigt sammenfald mellem tendensen i de to samarbejdsvillige EU-producenters vanskelige økonomiske situation og stigningen i mængden af dumpingimport fra Indien. Undersøgelsen fastslog, at der var modsatrettede tendenser mellem stigningen i mængden af dumpingimport og den skade, der forvoldtes de to samarbejdsvillige EU-producenter. Desuden steg markedsandelen for dumpingimporten i den betragtede periode, men kun fra [18 %/24 %] til [23 %/30 %]. Markedsandelen udviste ikke en konstant stigende tendens, og priserne underbød ikke, eller næsten ikke, EU-erhvervsgrenens priser.
- (135) I betragtning af det manglende tidsmæssige sammenfald mellem forværringen i de samarbejdsvillige EU-producenters økonomiske situation og udviklingen i mængden og markedsandelen for dumpingimporten af siliciummangan fra Indien konkluderede Kommissionen, at virkningen af dumpingimporten på EU-erhvervsgrenens situation ikke kan betegnes som væsentlig, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6. Under disse omstændigheder blev det ikke påvist, at mængden og/eller prisniveauet for dumpingimporten fra Indien var årsagen til de to samarbejdsvillige EU-producenters skadevoldende situation.
- (136) Da der ikke kunne konstateres en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation, var der ikke behov for at fremlægge beregninger af målprisunderbud, da disse kun er relevante med henblik på at fastlægge foranstaltningernes niveau. Kommissionen afviste derfor påstanden om at Kommissionen ikke beregnede og fremlagde niveauet for målprisunderbuddet.

7. ANDRE FAKTORER

- (137) Som det fremgår af betragtning 135, kunne Kommissionen ikke etablere en årsagssammenhæng mellem den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, og dumpingimporten fra Indien. Der var derfor ingen grund til at drage konklusioner vedrørende virkningen af andre faktorer for EU-erhvervsgrenens situation, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 7. Kommissionen undersøgte ikke desto mindre andre faktorer, som for fuldstændighedens skyld er beskrevet herunder.
- (138) Klageren påstod, at Kommissionen begik en metodefejl, idet den vurderede, at eventuel skade fra andre faktorer i et vist omfang kan retfærdiggøre, at dumpingimporten forårsager væsentlig skade. Klageren påstod desuden, at Kommissionen blot havde anvendt faktorer som f.eks. importen fra andre lande end Indien og FerroAtlanticas markedssituation til at få afsluttet proceduren.

(139) Da der ikke kunne etableres en årsagssammenhæng, er det ikke længere relevant at tage højde for den eventuelle indvirkning af andre faktorer på den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrænen. Afsnit 7.1 til 7.4 er begrænset til en beskrivelse af de øvrige faktorer, men der drages ingen konklusioner om deres eventuelle indvirkning på skaden. Da der ikke blev etableret en årsagssammenhæng, har analysen af de »andre faktorer« ingen betydning for konklusionerne om dumping, skade og årsagssammenhæng. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

7.1. Import fra tredjelande

(140) Importmængden fra andre tredjelande blev fastlagt ved hjælp af Eurostat-data og ved at tage højde for alle importordninger, herunder aktiv forædling. Oprindelsen af en væsentlig importmængde er »af handelsmæssige eller militære grunde ikke nærmere specificeret i handelen med tredjelande«. Med hjælp fra toldmyndighederne i en medlemsstat var Kommissionen i stand til at opdele en del af denne mængde pr. oprindelsesland. Fordelingen af denne »ikke specificerede« import på de respektive oprindelseslande ændrede dog ikke den overordnede importtendens betydeligt. For at bevare importtallenes fortrolige karakter er de dog anført i indekseret form som følger:

Tabel 12

Import fra tredjelande (ton)

Land		2011	2012	2013	Undersøglesperiode
Norge	Mængde	144 000-191 000	188 000-250 000	138 000-185 000	147 000-195 000
	Indeks	100	131	96	102
	Markedsandel	15 %-20 %	21 %-28 %	16 %-21 %	17 %-23 %
	Indeks	100	139	104	115
Ukraine	Mængde	170 000-226 000	102 000-135 000	104 000-137 000	111 000-147 000
	Indeks	100	60	61	65
	Markedsandel	18 %-24 %	11 %-15 %	12 %-16 %	13 %-17 %
	Indeks	100	64	66	73
Sydafrika	Mængde	111 000-147 000	14 000-19 000	32 000-43 000	70 000-93 000
	Indeks	100	13	29	64
	Markedsandel	12 %-15 %	2 %-2 %	4 %-5 %	8 %-11 %
	Indeks	100	14	32	71
I alt — alle andre tredjelande end Indien	Mængde	510 000-670 000	370 000-490 000	370 000-500 000	400 000-530 000
	Indeks	100	73	74	79
	Markedsandel	50 %-70 %	40 %-50 %	40 %-60 %	50 %-60 %
	Indeks	100	78	80	89
	Gennemsnitspris	903-1 197	829-1 100	778-1 032	733-971
	Indeks	100	92	86	81

Kilde: Eurostats data kombineret med oplysninger om »ikke specificeret« import

- (141) Siliciummangan importeres til Unionen fra en lang række andre lande. Bortset fra Indien er der tre store eksportlande (efter mængde): Norge, Sydafrika og Ukraine. Top 4-landene tegner sig for ca. 90 % af den samlede import til Unionen og har en markedsandel på ca. 70 %. Norge har en markedsandel på ca. [17 %/23 %] En norsk producent af siliciummangan er forretningsmæssigt forbundet med en af EU-producenterne (Comilog Dunkerque/Eramet).
- (142) Mængden af import til Unionen fra andre tredjelande end Indien udviste en modsatrettet tendens i forhold til importen fra Indien. Importen faldt nemlig i 2012 og 2013 i forhold til 2011, men steg i UP.
- (143) På grundlag af Eurostats data var importpriserne fra andre tredjelande gennemsnitligt højere end importpriserne fra Indien og udviste en faldende tendens i den betragtede periode. Eurostats data giver dog ikke en fordeling efter kvalitet og type, og der kan derfor ikke foretages en sammenligning pr. varetype.
- (144) Klageren forklarede, at faldet i importen af siliciummangan fra Ukraine, Sydafrika og Norge i 2012 ikke havde nogen forbindelse med stigningen i importen fra Indien, men skyldtes særligere omstændigheder i de enkelte lande.
- (145) Kommissionen bemærkede sig klagerens forklaringer om stigningen eller faldet i importen fra visse tredjelande. Det forhold, at de to samarbejdsvillige EU-producenter fastholdt deres markedsandel, viser, at tredjelandene konkurrerede med hinanden om at fastholde salg og markedsandele i Unionen uden dog af påvirke de to samarbejdsvillige EU-producenters salgsmængde og markedsandel.

7.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (146) De to EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

De samarbejdsvillige EU-producenters eksportresultater

	2011	2012	2013	Undersøgelsesperiode
Eksportmængde (ton)	2 100-2 800	2 900-3 800	3 200-4 300	5 200-6 800
Indeks	100	136	151	243
Gennemsnitspris	800-1 100	800-1 100	700-900	700-900
Indeks	100	96	85	84

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (147) De to samarbejdsvillige EU-producenter mere end fordoblede deres salg uden for Unionen i den betragtede periode, selv om mængderne ikke var særligt store i absolutte tal.
- (148) Den gennemsnitlige pris ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter i tredjelande faldt i takt med faldet i prisen på EU-markedet.

7.3. Udviklingen i stålproduktionen og overforsyning

- (149) En række interesserede parter bekræftede i deres bemærkninger, at en af konsekvenserne af den økonomiske afmatning i Unionen var faldet i stålproduktionen. Da siliciummangan overvejende anvendes i stålproduktionen, havde dette en direkte og umiddelbar indvirkning på forbruget af siliciummangan.

- (150) Flere interesserede parter bekræftede i deres bemærkninger, at produktionen af siliciummangan på verdensplan ikke faldt i takt med faldet i forbruget. De bemærkede, at markedsprisen for siliciummangan er knyttet til balancen mellem udbud og efterspørgsel, hvilket gør sig gældende for alle råvarer. Overforsyningen affødte derfor et fald i prisen på siliciummangan. EU-erhvervsgruppen som helhed øgede sin kapacitet fra 2011 til 2012 og bidrog dermed til denne situation.

7.4. Konkurrence i Unionen

- (151) Den spanske virksomhed FerroAtlantica samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. I henhold til klagen undgik FerroAtlantica, som er den største EU-producent, væsentlig skade som følge af importen fra Indien og havde faktisk en meget høj rentabilitet. FerroAtlantica er den største producent af siliciummangan i Unionen og formåede at fastholde sin markedsandel i hele den betragtede periode og er desuden i direkte konkurrence med de to samarbejdsvillige EU-producenter.
- (152) Klageren påstod, at FerroAtlantica ikke kunne have bidraget til den skade, der forvoldtes de to samarbejdsvillige EU-producenter, da virksomheden ikke underbød deres priser og ikke har vundet markedsandele på deres bekostning. Klageren påstod endvidere, at FerroAtlantica ikke længere var immun over for den skade, der forvoldtes af importen fra Indien, da virksomhedens situation begyndte at blive forværret i starten af 2015.
- (153) Påstanden vedrører begivenheder efter UP, som normalt ikke kan tages i betragtning, jf. grundforordningens artikel 6, stk. 1. Desuden har Kommissionen ikke identificeret nogen særlige forhold, der kunne gøre dens afgørelse åbenlyst uhensigtsmæssig, hvis den afviste denne påstand. Påstanden blev navnlig fremsat på et meget sent tidspunkt i undersøgelsen, nemlig mere end 11 måneder efter indledningen, hvor den ikke længere kunne verificeres. Under alle omstændigheder finder Kommissionen, at den største EU-producents tilstedeværelse på markedet havde en virkning på udviklingen i de to samarbejdsvillige EU-producenters salgsmængder, priser og markedsandele i UP.

8. UNIONENS INTERESSER

- (154) Klageren og to store stålproducenter fremsatte bemærkninger om Unionens interesser. Da der ikke blev etableret en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Indien og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgruppen, var det ikke nødvendigt at analysere Unionens interesser.

9. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (155) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade og årsagssammenhæng bør proceduren i henhold til grundforordningens artikel 9 afsluttes uden indførelse af foranstaltninger.
- (156) Alle berørte parter er blevet underrettet om de endelige resultater og om, at det påtænkes at afslutte proceduren, og de har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, men de har ikke ændret ovennævnte konklusioner.
- (157) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af siliciummangan med oprindelse i Indien afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA